

England och Wales

Grundläggande rättigheter - England och Wales

Nationella domstolar

Nationella människorättsinstitut

Ombudsman

Människorättsorganisationer för särskilda områden

Övriga

Nationella domstolar

Her Majesty's Courts & Tribunals Service (brittiska domstolsverket)

Her Majesty's Courts & Tribunals Service (brittiska domstolsverket) ansvarar för förvaltningen av straff-, civil- och familjedomstolar i England och Wales samt ej decentraliserade domstolar i Skottland och Nordirland. Myndigheten sörjer för att rättssystemet fungerar rättvist, effektivt och ändamålsenligt, på grundval av en oberoende domarkår.

Domstolsverket ska se till att alla medborgare har möjlighet att inom skälig tid få tillgång till rättslig prövning utifrån sina behov, oavsett om de är brottsoffer, vittnen till brott, tilltalade i brottmål, skuldsatta konsumenter, utsatta barn, företag i affärstvister eller enskilda som hävdar sina rättigheter som anställda eller klagar på myndighetsbeslut.

Kontaktuppgifter för domstolar (courts) finns på webbplatsen [Courts contacts](#).

Kontaktuppgifter för nämnder (tribunals) hittar du på webbplatsen [Tribunal contacts](#).

Ytterligare information

Civilrättsliga förfaranden

1. I England och Wales väcks talan i tvistemål av den förfördelade parten, dvs. käranden (*claimant*). Någon inledande undersökning av om det finns grund för talan krävs inte. En rättegång i tvistemål inleds i normalfallet genom en stämningsansökan (*claim form*). Detta gäller såväl i *High Court* som i *County Court*. De tidiga stadierna av rättegången i tvistemål domineras av parternas utväxling av formella inlagor.
2. I normala fall kan en rättegång i tvistemål när som helst avslutas genom en överenskommelse mellan parterna. Tvistemål prövas vanligtvis av en domare utan jury. Om domstolen går med på det har den tilltalade dock rätt att begära juryrättegång i mål som rör bedrägeri (*deceit*), förtal, obefogat åtal och ogrundat frihetsberövande. Domstolen prövar sakfrågor och eventuella skadeståndskrav. Huvudregeln är att domarna ska vara enhälliga, men om en jury inte kan komma överens kan ett majoritetsavgörande godtas.
3. Om en part vägrar att följa en dom eller ett domstolsbeslut står en rad verkställighetsåtgärder till förfogande. Den vanligaste verkställighetsåtgärden om domen gäller betalning av ett penningbelopp är utmätning i gäldenärens tillgångar eller lön. Om domstolens avgörande har formen av ett föreläggande kan en vägran att följa föreläggandet resultera i frihetsberövande för domstolstrots (*contempt of court*). Vanligtvis beslutar domstolen att rättegångskostnaderna ska betalas av den förlorande parten, men i småmål (som rör mindre värden) förväntas parterna oftast stå för sina egna kostnader, även om de i normala fall kan återkräva domstolsavgifterna från den förlorande parten. Detta grundar sig på att småmålsförfarandet har utformats för att parterna ska kunna slita sin tvist utan att anlita advokater.

Rättshjälp

1. I samtliga tre jurisdiktioner i Storbritannien finns omfattande system som gör det möjligt för en person som behöver juridisk rådgivning eller ett rättegångsombud att erhålla ekonomiskt stöd för detta ändamål ur offentliga medel. Dessa rättshjälpssystem (legal aid) är grundläggande för att den enskilde individen ska kunna omsätta sina lagstadgade rättigheter i

praktiken. Rättshjälp är avsedd för personer med små till måttliga inkomster och kan beviljas antingen för kostnaderna som helhet, eller med förbehåll för att den enskilde själv står för en del av beloppet. Om rättshjälp beviljas genomförs rättegången på normalt sätt, med den avvikelserna att inga pengar utbyts mellan den enskilde och dennes advokat. Alla betalningar görs via rättshjälpsfonden. Ministeransvaret för rättshjälpen i England och Wales ligger hos *Lord Chancellor*.

2. I England och Wales administreras rättshjälp i brottmål såväl som i tvistemål av en särskild rättshjälpsbyrå (*Legal Aid Agency*).
3. Ett nätverk av kontrakterade organisationer tillhandahåller tjänster på det civilrättsliga området. Bestämmelserna om tillhandahållande av rättshjälp på det civilrättsliga området återfinns huvudsakligen i *Legal Aid, Sentencing and Punishment of Offenders Act 2012* (2012 års lag om rättshjälp, utdömande av påföljd och bestraffning av lagöverträdare) och den sekundärlagstiftning och de riktlinjer som införts enligt den lagen. En person kan bara beviljas ekonomiskt stöd om hans eller hennes ärende omfattas av systemet och efter genomgången behovsprövning. Utöver direkt rättshjälp tillhandahåller rättshjälpsbyrån kostnadsfri, konfidentiell och oberoende juridisk rådgivning per telefon. Från april 2013 gäller, med vissa undantag, att klienter som söker hjälp med skulder, särskilda utbildningsbehov och diskrimineringsproblem måste ansöka om rättshjälp via en central telefonrådgivningstjänst. All hjälp ges via telefon, såvida inte klienten bedöms som olämplig för telefonrådgivning.
4. Criminal Legal Aid (rättshjälp i straffrättsliga förfaranden) finns att tillgå för misstänkta och tilltalade i brottmål. Möjligheterna att få rättshjälp i brottmål avgörs av rättshjälpsbyrån. För att rättshjälp ska beviljas i Magistrates Court krävs att den tilltalade genomgår en behovsprövning och att det ligger i rättvisans intresse ("*interests of justice*" test) att fatta ett sådant beslut. I Crown Court anses den tilltalade automatiskt uppfylla kravet om att det ska ligga i rättvisans intresse. Alla tilltalade anses uppfylla kraven för rättshjälp, men de måste genomgå en behovsprövning och kan åläggas att bidra till rättegångskostnaderna ur egna inkomster eller eget kapital. Tilltalade som har bidragit till kostnaderna och sedermera frikänns får tillbaka det berörda beloppet med ränta.
5. Om en person anser att hans eller hennes rättigheter enligt Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna har kränkts och vill väcka talan vid Europadomstolen, finns det ett antal olika system för att förse vederbörande med juridisk rådgivning och hjälp. Enligt rättshjälpssystemet kan en person få hjälp av en erfaren advokat eller juridisk rådgivare under de inledande delarna av det rättsliga förfarandet. Om Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna i Strasbourg beslutar att ta upp ett fall till prövning har kåranden möjlighet att få ekonomiskt stöd direkt från Strasbourg. Avgörande för att sådant stöd ska beviljas är att sökanden skulle haft rätt till inhemsk rättshjälp vid en eventuell rättegång i hemlandet.
6. I flera tätortsområden finns juridiska centrum som tillhandahåller juridisk rådgivning och advokathjälp som, beroende på den sökandes ekonomiska tillgångar, kan vara gratis. De juridiska centrumen, som finansieras via olika källor (inte sällan lokala myndigheter), anställer ofta heltidsanställda advokater, men många använder sig även av *community workers* (en form av socialrådgivare). En stor del av deras tid går åt till frågor om bostad, anställning, social trygghet och invandring. Kostnadsfri rådgivning finns även att tillgå vid *Citizens Advice*-kontoren, vid konsument- och bostadsrådgivningscentrum och vid specialiserade rådgivningscentrum som drivs av olika frivilligorganisationer. Organisationerna *Refugee Legal Centre* och *Immigration Advisory Service*, som båda finansieras av staten, tillhandahåller gratis rådgivning och stöd till asylsökande, och *Immigration Advisory Service* tillhandahåller gratis rådgivning och stöd till personer som har rätt att överklaga beslut i asylärenden.

Brottsoffer

1. I kodexen för brottsofferförfaranden (*Code of Practice for Victims of Crime*) anges vilken information, vilket stöd och vilka tjänster som brottsoffer har rätt att förvänta sig från berörda myndigheter i England och Wales i varje skede av ett straffrättsligt förfarande. Kodexen är skriven på lättfattlig engelska och riktar sig i första hand till brottsoffer. Den innehåller också beskrivningar av hur brottsoffer ska gå till väga om de inte får vad de har rätt till enligt riktlinjerna. Införandet av *Witness Charter* (vittnesstadgan) gav vittnen en motsvarande, om än inte lagstadgad, uppsättning normer för vilken kvalitet på tjänsterna som kan krävas. En särskild kodex för brottsofferförfaranden har införts i Nordirland. I den anges standarden för de tjänster som brottsoffer kan förvänta sig i sina kontakter med det nordirländska rättssystemet och hur man lämnar in klagomål. Riktlinjerna kommer att ersättas med en ny, rättsligt bindande "brottsofferstadga" (*Victim Charter*). Alla offer för anmälda brott har tillgång till en "brottsofferbroschyr" med praktiska råd om vilka åtgärder man bör vidta om man har blivit utsatt för ett brott. Där förklaras kortfattat polis- och domstolsförfarandena, hur man ansöker om ersättning och vilken ytterligare hjälp som finns att tillgå.
2. I England och Wales har brottsoffer också rätt till stöd för att, så långt det är möjligt, hjälpa dem att klara av och återhämta sig från brottets effekter. Brottsoffer kan hänvisas till dessa stödtjänster av polisen eller kan själva ta kontakt med stödtjänsterna. De flesta stödtjänster för brottsoffer tillhandahålls lokalt av de nya folkvalda polis- och kriminalkommissarierna och finansieras av regeringen.

3. Om åklagarmyndigheten (*Crown Prosecution Service*) avstår från att väcka åtal, har brottsoffer möjlighet att själva föra talan mot gärningsmannen, men detta sker sällan i praktiken. Brottsoffer kan också väcka skadeståndstalan i tvistemålsdomstol. Domstolsförfarandet har förenklats så att personer utan juridiska kunskaper själva kan väcka talan om mindre skadestånd.
4. Domstolarna kan besluta att en gärningsman, efter att ha fällts till ansvar för brott, ska betala ersättning till offret för personskada, ekonomiska förluster eller annan skada som uppkommit till följd av brottet. I England och Wales är domstolarna skyldiga att överväga ersättningsfrågan i förekommande fall och lämna en motivering om ingen ersättning utdöms. Om domstolen anser att en gärningsman både bör betala böter och betala ersättning till offret, men gärningsmannen saknar tillräckliga medel för att betala båda beloppen, ska ersättningen till offret prioriteras. Om gärningsmannen har begränsade medel ska denna ersättning även prioriteras framför det s.k. offertillägget.
5. Brottsoffer som har lidit skada till följd av ett våldsbrott i England, Wales eller Skottland, och som uppfyller kraven på bosättning, nationalitet eller andra krav, kan ansöka om ersättning ur allmänna medel inom ramen för systemet för brottsofferersättning (*Criminal Injuries Compensation Scheme*). Ersättningen baserar sig på en särskild tariff, och utbetalningarna varierar mellan 1 000 brittiska pund och 500 000 brittiska pund (för de allvarligaste skadorna).
6. I Nordirland finns det särskilda system där det offentliga under vissa förutsättningar betalar ut ersättning för personskada som uppkommit genom brott och för skada på egendom som uppstått genom skadegörelse, inklusive för utebliven vinst till följd av brottet.

Nationella människorättsinstitut

Equality and Human Rights Commission – EHRC (kommissionen för jämställdhet och mänskliga rättigheter)

Denna organisation, som har kontor i London, Manchester, Glasgow och Cardiff, har lagstadgad befogenhet att främja och övervaka mänskliga rättigheter samt att skydda, genomdriva och främja jämställdhet på nio olika grunder – ålder, funktionshinder, kön, ras, religion och övertygelse, havandeskap och moderskap, äktenskap och partnerskap, sexuell läggning och könsbyte.

Organisationen ägnar sig normalt sett inte åt enskilda fall, om inte dessa har strategisk betydelse (t.ex. för att klargöra lagstiftningen), men kan ge vägledning om vart du bör vända dig för att få hjälp med just ditt problem.

EHRC inrättades den 1 oktober 2007. Den har till uppdrag att förespråka mänskliga rättigheter för alla, arbeta för att undanröja diskriminering, minska ojämlikhet, skydda mänskliga rättigheter, skapa goda relationer mellan befolkningsgrupper och se till att alla har en skälig möjlighet att delta i samhället. Dess befogenheter omfattar England, Wales och Skottland. Skottland har dock sin eget människorättskommission – *Scottish Human Rights Commission*. EHRC har övertagit det arbete som bedrevs i Storbritanniens tre tidigare jämställdhetskommisioner (för jämställdhet mellan raser, för jämställdhet mellan könen samt för funktionshindrades rättigheter), men ansvarar också för nya delar av diskrimineringslagstiftningen (rörande ålder, sexuell läggning och religion eller övertygelse), samt mänskliga rättigheter. Den har befogenhet att övervaka tillämpningen av jämställdhetslagstiftningen och mandat att främja efterlevnaden av människorättslagstiftningen.

[📄 Jämställdhet och mänskliga rättigheter](#)

[📄 Hjälp och råd](#)

[📄 Equality Advisory and Support Service \(EASS\)](#)

Avgiftsfritt telefonnummer +44 808 800 0082

Texttelefonnummer +44 808 800 0084

Portofri adress: FREEPOST EASS HELPLINE FPN6521

Ombudsman

Parliamentary and Health Service Ombudsman

Denna ombudsmannafunktion har till uppgift att bistå allmänheten genom att utifrån sin oberoende ställning undersöka klagomål om att statliga myndigheter, någon av ett antal andra myndigheter i Storbritannien eller hälso- och sjukvårdssystemet (NHS) i England har handlat felaktigt eller orättvist eller har tillhandahållit en undermålig service.

[📄 Parliamentary and Health Service Ombudsman](#)

Hjälptelefonlinje +44 345 015 4033, öppen måndag–fredag kl. 8.30–17.30.

Människorättsorganisationer för särskilda områden

Barnombudsman

1. Children's Commissioner for England (barnombudsmannen för England)

Anne Longfield är barnombudsman för England. Ombudsmannen och hennes team ser till att vuxna med ansvar för barn och unga lyssnar till dessa.

Barnombudsmannen inrättades genom 2004 års barnlag [☞ \(Children Act 2004\)](#), och syftet är att främja förståelsen för barns och ungas synpunkter, från det att de föds till dess att de fyller 18 år (eller 21 år för unga med vårdbehov eller inlärningssvårigheter).

[☞ Barnombudsmannen för England](#)

Kontaktuppgifter

Children's Commissioner for England
Sanctuary Buildings
20 Great Smith Street
London
SW1P 3BT

Tfn: +44 20 7783 8330

2. Children's Commissioner for Wales (barnombudsmannen för Wales)

Sally Holland är barnombudsman för Wales. Hennes uppgift är att stå upp och tala för barn och unga. Hon strävar efter att se till att barn och unga kan leva i trygghet och känner till och kan utnyttja sina rättigheter. Hon måste ta hänsyn till barnens rättigheter och FN-konventionen om barnets rättigheter i allt sitt arbete.

[☞ Barnombudsmannen för Wales](#)

Kontaktuppgifter:

Children's Commissioner for Wales
Oystermouth House
Phoenix Way
Llansamlet
Swansea
SA7 9FS

Tfn: +44 1792 765600

Fax: +44 1792 765601

Syfte:

- Skapa bättre förståelse för barns rättigheter
- Se över att lagstiftning, förfaranden och tjänster som rör barn och unga är tillräckliga och fungerar väl
- Ge råd till regeringen och berörda myndigheter om barns och ungas rättigheter och bästa intressen
- Informera om ombudsmannens uppgifter bland barn, föräldrar eller vårdnadshavare och andra berörda
- Visa lyhördhet inför barn och ungas synpunkter i frågor som påverkar deras liv
- Upprätthålla och vidareutveckla effektiva ledningsformer i överensstämmelse med bästa praxis för att utnyttja tillgängliga resurser så effektivt som möjligt

Dataskyddsmyndighet

1. Information Commissioner (dataskyddsmyndighet)

Information Commissioner's Office är en oberoende myndighet som har inrättats för att upprätthålla informationsrättigheter i det allmännas intresse samt främja öppenhet inom offentliga myndigheter och skyddet av personuppgifter för enskilda.

Kontaktuppgifter:

Information Commissioner's Office
Wycliffe House
Water Lane
Wilmslow

Cheshire SK9 5AF

Tfn: 0303 123 1113 (eller 01625 545745 om du föredrar att inte ringa ett "03-nummer", eller +44 1625 545745 om du ringer från utlandet)

 The Information Commissioner's Office

2. Information Commissioner – Regional office (dataskyddsmyndighetens regionalkontor)

Wales

Information Commissioner's Office – Wales

Cambrian Buildings

Mount Stuart Square

Cardiff CF10 5FL

Tfn: 029 2044 8044

Fax: 029 2044 8045

E-post: wales@ico.gsi.gov.uk

Övriga

1. WEBBPLATSEN GOV.UK

Den brittiska regeringens officiella webbplats för brittiska medborgare.

Webbadress: GOV.UK

2. Citizens Advice Service (rådgivning för allmänheten)

Citizens Advice service hjälper människor att lösa juridiska, ekonomiska och andra problem genom att dels tillhandahålla kostnadsfri, oberoende och konfidentiell rådgivning, dels utöva påverkan på beslutsfattare.

 Citizens Advice Service (rådgivning för allmänheten)

 [Kontaktuppgifter för Citizens Advice Service](#)

3. Civil Legal Advice

Civil Legal Advice (CLA) är en kostnadsfri och konfidentiell rådgivningstjänst i England och Wales som erbjuds personer som har rätt till rättshjälp. Du kan få hjälp med frågor som rör

- ansökningar om sociala förmåner,
- skuldsättning, om du löper risk att förlora ditt hem,
- särskilda utbildningsbehov,
- bostad,
- diskriminering,
- hjälp och råd om du är offer för våld i hemmet, samt
- frågor som rör tvångsomhändertagande av barn.

Du kommer att ombes besvara allmänna frågor om dina juridiska problem och din ekonomiska situation för att klargöra om du är berättigad till rättshjälp. Från april 2013 gäller, med vissa undantag, att klienter som söker hjälp med skulder, särskilda utbildningsbehov och diskrimineringsproblem måste ansöka om rättshjälp via en central telefonrådgivningstjänst. All hjälp ges via telefon, såvida inte klienten bedöms som olämplig för telefonrådgivning.

Kontaktuppgifter

Tfn: 0845 345 4345

Minicom: 0845 609 6677

Måndag–fredag, kl. 9.00–20.00

Lördag, kl. 9.00–12.30

 Civil Legal Advice

4. Victims' Commissioner

Victims' Commissioner

Organisationens roll är att tillvarata brottsoffers och vittnens intressen, främja god praxis när det gäller behandlingen av brottsoffer och vittnen samt regelbundet se över *Code of Practice for Victims* (kodex för brottsofferförfaranden), som beskriver vilka tjänster brottsoffer ska kunna förvänta sig att komma i åtnjutande av.

Myndigheten har enligt lag inte möjlighet att ingripa i enskilda fall, men kan ge vägledning om vart man bör vända sig för rådgivning och stöd.

5. The Office of the Immigration Services Commissioner

Kontaktuppgifter:

5th Floor
Counting House
53 Tooley Street
London
SE1 2QN
Tfn: 0845 000 0046

Office of the Immigration Services Commissioner är en oberoende offentlig organisation som inrättades genom 1999 års invandrings- och asylslag (*Immigration and Asylum Act 1999*).

Till organisationens viktigaste uppgifter hör att

- reglera rådgivningen för utlänningar,
- främja god praxis genom att fastställa standarder,
- ta emot och behandla klagomål riktade mot personer eller organ som tillhandahåller rådgivning för utlänningar,
- säkerställa lagföring av personer som bryter mot lagen,
- övervaka de regler som gäller för personer som bistår utlänningar med rådgivning och som omfattas av regler som utfärdats av någon av de angivna yrkesorganisationerna.

Organisationen tillhandahåller inte rådgivning för utlänningar och rekommenderar inte heller specifika rådgivare.

Organisationen samarbetar med en lång rad andra organisationer, inklusive yrkesorganisationer, domstolar (nämnder), den brittiska gränsmyndigheten (*UK Border Agency*) och frivilligorganisationer.

Mer information hittar du på webbplatsen för Office of the Immigration Service Commissioner.

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 20/06/2017